

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การดำเนินชีวิตประจำวันของคนเรานั้น จำเป็นจะต้องมีการติดต่อสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องราว ความรู้ที่นึกคิด และความต้องการของแต่ละฝ่าย ซึ่งผู้ส่งสารอาจจะส่งสาร โดยการแสดงพฤติกรรมในรูปของการพูด การเขียน หรือแสดงด้วยท่าทาง ส่วนผู้รับสารจะรับสารด้วยการฟัง การดู หรือการอ่าน นอกจากนี้ ภาษายังเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ แสวงหาความรู้จากประสบการณ์เพื่อพัฒนาตนเอง ทั้งการพัฒนาศติปัญญา กระบวนการคิด การวิเคราะห์ การวิพากษ์วิจารณ์ การแสดงความคิดเห็น ทำให้เกิดความรู้และประสบการณ์ที่งอกงาม กลายเป็นผู้ที่มีชีวิตทัศน์และโลกทัศน์ที่สอดคล้องกับยุคสมัย สามารถติดตามความเจริญก้าวหน้าของศาสตร์ต่าง ๆ จินรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกปัจจุบัน ซึ่งนำมาพัฒนาประเทศชาติได้อย่างดี ประเทศไทยมีภาษาไทยกลางเป็นมาตรฐานที่ใช้ร่วมกัน มีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นชาติที่มีความเจริญรุ่งเรือง มีอารยธรรม การใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารทำให้เกิดความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เกิดความผูกพันปรองดองและร่วมมือกันที่จะพัฒนาชาติไทยให้เจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงต่อไป

ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันและตรงตามจุดหมายไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิดเห็น ความต้องการ และความรู้สึกรวมทั้งสามารถสื่อสารทั้งในรูปของคำ วลี และประโยค สำหรับคำในภาษาไทยย่อมประกอบด้วยเสียง รูป พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และความหมาย ส่วนที่เป็นประโยคเป็นการเรียงคำตามหลักเกณฑ์ของภาษา และประโยคหลายประโยคเรียงกันเป็นข้อความ นอกจากนี้คำในภาษาไทยยังมีเสียงหนัก เบา มีระดับของภาษา ซึ่งต้องใช้ให้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล อีกทั้งภาษายังมีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา ตามสภาพวัฒนธรรมของกลุ่มคน ตามสภาพของสังคมและเศรษฐกิจ ดังนั้นการใช้ภาษาจึงเป็นทักษะที่ผู้ใช้ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ไม่ว่าจะเป็นการอ่าน การเขียน การพูด การฟัง และการสื่อสารต่าง ๆ รวมทั้งต้องให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา เพื่อสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพ และใช้อย่างคล่องแคล่ว มีวิจารณญาณ และมีคุณธรรม

(กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 2)

จากความสำคัญของภาษาดังที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่า ภาษาไทยเป็นเครื่องมือของคนในชาติเพื่อการสื่อสารทำความเข้าใจ และใช้ภาษาในการประกอบกิจการงานทั้งส่วนตัว ครอบครัว กิจกรรมทางสังคมและประเทศชาติ เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ การบันทึกเรื่องราวจากอดีตถึงปัจจุบัน และเป็นวัฒนธรรมของชาติ ดังนั้น การเรียนภาษาไทย จึงต้องเรียนรู้เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและทักษะอย่างถูกต้อง เหมาะสม สามารถเป็นเครื่องมือในการเรียนแสวงหาความรู้และประสบการณ์เรียนรู้ในฐานะเป็นวัฒนธรรมทางภาษาให้เกิดความชื่นชมซาบซึ้ง และความภูมิใจในความเป็นไทย โดยเฉพาะคุณค่าทางวรรณคดี และภูมิปัญญาทางภาษาของบรรพบุรุษได้สร้างสรรค์ไว้อันเป็นส่วนเสริมสร้างความงดงามในชีวิต

นอกจากนี้การเรียนรู้ภาษาย่อมเกี่ยวพันกับความคิดของมนุษย์ เพราะภาษาเป็นสื่อของความคิด ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาไทยจึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สร้างสรรค์ คิดวิพากษ์ วิเคราะห์ คิดตัดสินใจแก้ปัญหา และวินิจฉัยอย่างมีเหตุผล ขณะเดียวกันการใช้ภาษาอย่างมีเหตุผลใช้ในทางสร้างสรรค์และใช้ภาษาอย่างถูกต้องสละสลวยสวยงาม ย่อมสร้างเสริมบุคลิกภาพของผู้ใช้ภาษาให้เกิดความน่าเชื่อถืออีกด้วย ภาษาไทยยังเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ เพื่อให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกใช้คำ เรียบเรียงความคิด ความรู้ และใช้ภาษา ได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ ได้ตรงตามความหมาย ถูกต้องตามกาลเทศะ บุคคล และมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 2)

การใช้ภาษาไทย ผู้ใช้ภาษาจะต้องรู้และเข้าใจเพื่อให้สามารถใช้กฎเกณฑ์ทางภาษา เพื่อให้ถูกต้อง เข้าใจวรรณคดีและวรรณกรรม และบทร้องเล่นของเด็ก เพลงกล่อมเด็ก ปริศนาคำทาย เพลงพื้นบ้าน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมอันมีคุณค่ายิ่ง อีกทั้งการเรียนภาษาไทย จึงต้องเรียนวรรณคดี วรรณกรรม ภูมิปัญญาทางภาษา ที่ถ่ายทอดความรู้สึก นึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษาในบทประพันธ์ ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรองประเภทต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและความภูมิใจในสิ่งที่บรรพบุรุษได้สั่งสมและสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2536 : 25) ดังจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดให้เรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เนื่องจากเป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักในการเรียน เพื่อสร้างพื้นฐานการคิดและเป็นกลยุทธิ์ในการแก้ปัญหาและวิกฤติของชาติต่อไป (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 5)

การอ่านนับว่าเป็นหนึ่งในสาระและมาตรฐานการเรียนรู้สาระภาษาไทยทุกช่วงชั้น โดยมาตรฐานที่ 1.1 กล่าวว่า การอ่านสร้างความรู้ และความคิด ไม่ใช่ตัดสินใจ แก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน เนื่องจากการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็น

อย่างยิ่งต่อการศึกษาหาความรู้ และพัฒนาชีวิต นอกจากจะทำให้เกิดความรู้แล้ว ยังก่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และส่งเสริมให้ผู้อ่านมีความริเริ่มสร้างสรรค์ ได้แนวคิดในการดำเนินชีวิต การค้นคว้าหาความรู้ หรือรับข้อมูลจากสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น หนังสือแบบเรียน ตำราวารสาร เป็นต้น การอ่านจึงเป็นหัวใจของการศึกษาทุกระดับ และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เรื่องต่าง ๆ การอ่านที่ดีมีประสิทธิภาพ จะต้องอ่านแล้วจับใจความได้ สรุปสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ แต่การสำรวจการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน พบว่า นักเรียนอ่านจับใจความสำคัญไม่ได้ ไม่สามารถสรุปประเด็นได้และไม่สามารถแยกความรู้ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ไม่สามารถแยกใจความสำคัญกับใจความรองได้ ทำให้ไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่านเท่าที่ควร ทั้งยังเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการเรียนรู้ และศึกษาวิชาต่าง ๆ ด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 188)

จากผลการประเมินคุณภาพภายนอกการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอนาตาล สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดอุบลราชธานี โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ในมาตรฐานที่ 2 การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานนอกระบบ มีระดับคุณภาพพอใช้ คือ มีระดับคะแนนเฉลี่ยรวม 2.67 ในตัวบ่งชี้ที่ 2.8 ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา และตัวบ่งชี้ที่ 2.9 ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์ มีระดับคุณภาพปรับปรุง คือ ระดับคะแนนเท่ากับ 1 ซึ่งถือว่าเป็นระดับที่ควรจะได้รับพัฒนาอย่างยิ่ง เหตุปัจจัยที่ทำให้สถานศึกษามีผลการประเมินมาตรฐานที่ 2 การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานนอกระบบ อยู่ในระดับพอใช้นั้น ในภาพรวมของรายวิชาพื้นฐานเนื่องจากครูยังขาดการวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนและเข้าใจผู้เรียนเป็นรายบุคคล การจัดประสบการณ์ยังไม่ได้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญยังขาดการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนที่จัดให้ผู้เรียน โดยอิงพัฒนาการของผู้เรียน รวมทั้งการวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อและการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ชัดเจน จึงยังไม่สามารถนำผลการประเมินมาปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ ผู้เรียนยังขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ สรุปความคิดอย่างเป็นระบบ การคิดแบบองค์รวม คิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดไตร่ตรอง คิดสร้างสรรค์ จินตนาการ ขาดการวางแผนในการทำงานตามลำดับขั้นตอน ความมั่นใจในตนเองและยังไม่ค่อยกล้าแสดงออก ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไม่เป็นที่น่าพอใจเท่าที่ควร จึงจำเป็นต้องหาสาเหตุและแก้ไขให้ดีขึ้น การที่จะทราบข้อบกพร่องในเรื่องใดนั้น ผู้สอนจะต้องมีการ

ประเมินผลด้วยการทดสอบวัด โดยใช้แบบทดสอบวินิจฉัย เพราะผลที่ได้จะบ่งบอกสาเหตุและ ข้อบกพร่องของการเรียนในแต่ละเนื้อหา ทำให้ครูสามารถหาวิธีการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนเพื่อสอนซ่อมเสริมได้ตรงจุด จากสาเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ข้อบกพร่องในการอ่านภาษาไทย เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอน แต่ เนื่องจากปัจจุบันแบบทดสอบวินิจฉัยภาษาไทย สำหรับนักศึกษาการศึกษานอกระบบและ การศึกษาตามอัธยาศัย หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ยังไม่สามารถนำมาใช้ได้ ผู้วิจัยจึงสนใจสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยตามกระบวนการที่ ถูกต้อง เพื่อนำไปศึกษาหาข้อบกพร่องและเป็นแนวทางให้ครูนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการ เรียนการสอนต่อไป

คำถามการวิจัย

1. แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักศึกษานอก ระบบ มีคุณภาพอย่างไร
2. แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสามารถตรวจสอบ จุดบกพร่องความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักศึกษานอกระบบ ได้หรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับนักศึกษานอกระบบ
2. เพื่อค้นหาจุดบกพร่องความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับนักศึกษานอกระบบ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดอุบลราชธานี

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาสร้างแบบทดสอบ วิเคราะห์จากหลักสูตรการศึกษานอกระบบ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระความรู้พื้นฐาน หมวดวิชาภาษาไทย สาระการอ่าน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

2. ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

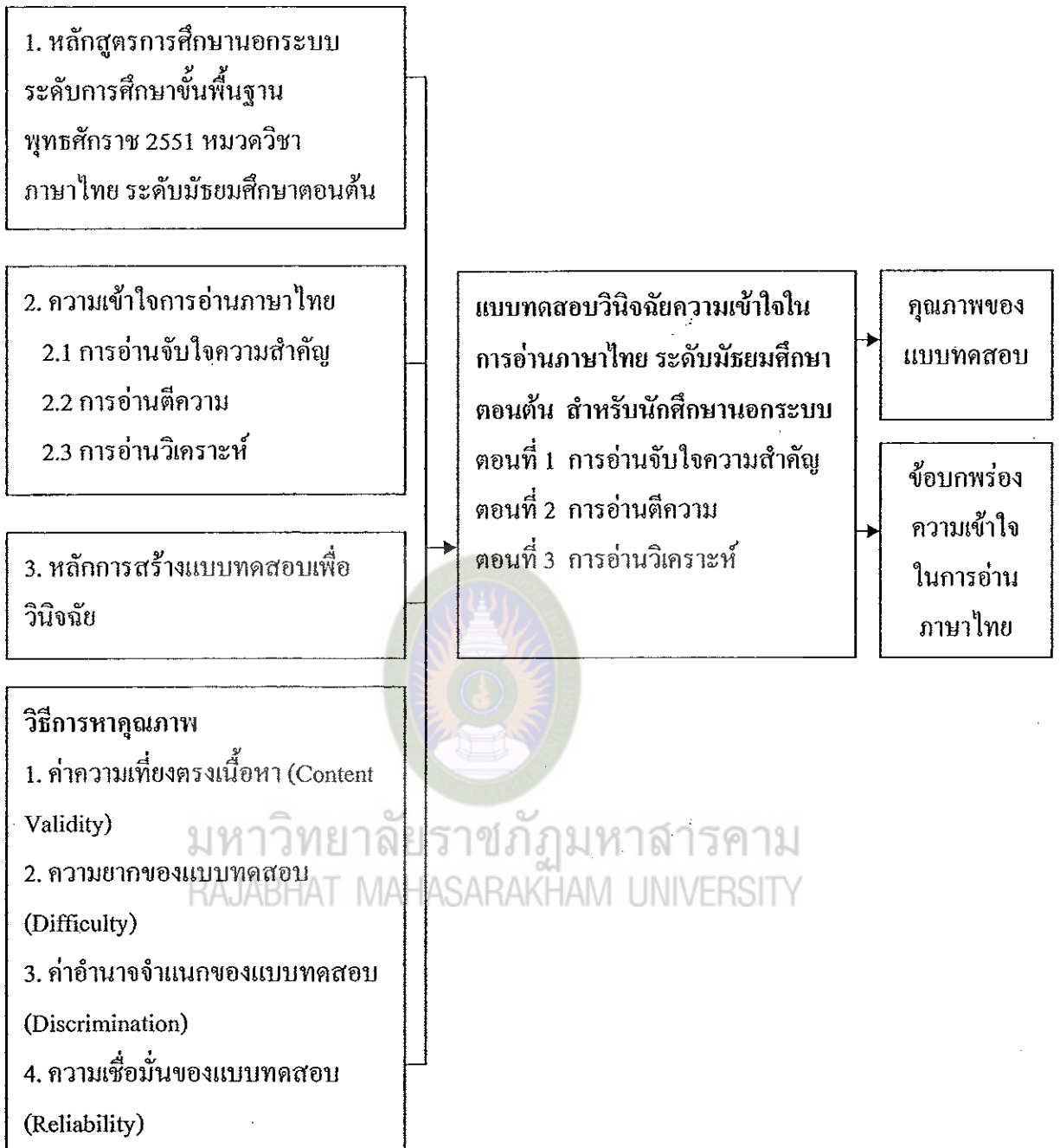
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษานอกระบบที่ลงทะเบียนเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 3 อำเภอ รวมทั้งสิ้น 5,829 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษานอกระบบ ที่ลงทะเบียนเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดอุบลราชธานี กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามาเน (Yamane. 1967 : 725) ได้กลุ่มตัวอย่างมาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น รวมทั้งสิ้น 359 คน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสำหรับนักศึกษานอกระบบ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อทราบข้อบกพร่องของนักศึกษา โดยยึดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเป็นหลักในการสร้างแบบทดสอบที่ใช้ในการทดสอบในครั้งนี้ จากขอบเขตการวิจัย ผู้วิจัย ได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยได้ ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย หมายถึง เครื่องมือที่ใช้สำหรับค้นหาจุดบกพร่องและสาเหตุที่บกพร่องทางการอ่านภาษาไทยของนักเรียนจากระบบระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีจำนวน 30 ข้อ

2. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย หมายถึง การรับรู้ความหมายและเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ โดยใช้ความสามารถทางภาษาในด้านการแปลความหมายของคำ ประโยค และข้อความต่าง ๆ อย่างถูกต้อง ประกอบด้วย

2.1 การอ่านจับใจความสำคัญซึ่งเป็นการอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องที่เป็นส่วนใจความสำคัญ โดยมีข้อความอื่น ๆ เป็นเพียงส่วนขยายใจความสำคัญเท่านั้น

2.2 การอ่านตีความ เป็นการอ่านเพื่อหาความหมายที่ซ่อนเร้น หรือหาความหมายที่แท้จริงของสาร โดยพิจารณาข้อความที่อ่านว่าผู้เขียนมีเจตนาให้ผู้อ่าน เกิดความคิดหรือความรู้อะไรนอกเหนือไปจากการรู้เรื่อง

2.3 การอ่านวิเคราะห์ เป็นการอ่านเพื่อแยกแยะข้อความที่อ่านอย่าง ถี่ถ้วน เพื่อให้ทราบถึงโครงสร้าง องค์ประกอบ หลักการและเหตุผลของเรื่อง จนสรุปได้ว่า แต่ละส่วนเป็นอย่างไร สัมพันธ์กันอย่างไร เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร รวมถึงการพิจารณาเลือกสรรในการอ่านหนังสือ สื่อสารสนเทศ และการมีมารยาทในการอ่าน

3. แบบทดสอบสำรวจ หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อสำรวจข้อบกพร่องในการเรียนรู้ของนักศึกษาจากการตอบคำถาม โดยเนื้อหาจะยึดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อสำรวจความรู้พื้นฐานของนักศึกษาแล้วรวบรวมคำตอบผิด จุดบกพร่องต่าง ๆ และเหตุผลในการตอบของนักศึกษาเพื่อนำไปสร้างเป็นตัวลงในแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

4. คุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัย หมายถึง คุณลักษณะของเครื่องมือวัดที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ของการสร้างแบบทดสอบในเรื่องคุณภาพข้อสอบ ความยาก อำนาจจำแนก ความตรงตามเนื้อหา และความเที่ยง ดังนี้

4.1 คุณภาพรายข้อ พิจารณาจากความยาก และอำนาจจำแนกของข้อสอบ

4.1.1 ความยากของข้อสอบ (Difficulty) หมายถึง สัดส่วนของคนทำข้อสอบในแต่ละข้อถูกเมื่อเทียบกับจำนวนคนที่เข้าสอบทั้งหมด ในการสร้างแบบทดสอบ

ครั้งนี้คัดเลือกข้อสอบที่มีความยากตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 ตามเกณฑ์ของการสร้างข้อสอบ

4.1.2 อำนาจจำแนกของข้อสอบ (Discrimination) หมายถึง ประสิทธิภาพของข้อสอบแต่ละข้อที่สามารถจำแนกนักเรียนออกเป็นกลุ่มที่ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ ข้อสอบที่มีคุณภาพจะมีค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป

4.2 คุณภาพทั้งฉบับ พิจารณาจากความตรงและความเที่ยง

4.2.1 ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถวัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้ กล่าวคือ วัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้และตัวชี้วัด โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาพร้อมกันพิจารณาตรวจสอบ โดยวิธีของโรวินลลีและแฮมเบลดัน แบบทดสอบที่ถือว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องตามเกณฑ์ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จึงจะถือว่ามีความตรงตามเนื้อหา

4.2.2 ความเที่ยงของแบบทดสอบ (Reliability) หมายถึง ความสอดคล้องของความสามารถที่นักเรียนตอบข้อสอบอย่างคงที่ซึ่งเป็นดัชนีบอกการเป็นผู้รอบรู้หรือไม่รอบรู้ การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยคำนวณค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรไบโนเมียล (Binomial formula) ของโลเวทท์

5. นักศึกษานอกระบบ หมายถึง ผู้ที่ศึกษานอกระบบ โรงเรียน ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่าน ระดับต่าง ๆ สำหรับนักศึกษานอกระบบ ที่มีคุณภาพที่ช่วยให้ครูผู้สอนใช้ค้นหาจุดบกพร่องในการเรียนของนักศึกษาในแต่ละเนื้อหาย่อย ๆ ที่ไม่เข้าใจ
2. เป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไขกระบวนการจัดการเรียนรู้หรือจัดสอนซ่อมเสริมให้กับผู้เรียนได้ตรงจุด เพื่อให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียนต่อไป